

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИКЛАДАННІ ЛЕКЦІЙНОГО МАТЕРІАЛУ В МЕДИЧНИХ СЕСТЕР

Н. В. Авдошенко

Горлівський медичний коледж

Актуальною проблемою сьогодношньої освіти є підготовка кваліфікованих медичних сестер, здатних мислити та приймати рішення. У статті викладено концепцію використання інноваційних технологій навчання як засобу формування всебічно освічених професіоналів.

THE USE OF THE INNOVATIVE TECHNOLOGY IN TEACHING LECTURES TO NURSES

N. V. Avdoshenko

Horlivka Medical College

The issue of the day of today's education of skilled nurses able to think and make decision. In the article the conception of the use of innovative technologies of studies is expounded, as the means of forming of all-round well-educated professionals.

Вступ. Сучасні вимоги до навчання полягають не тільки в тому, щоб студенти отримали теоретичні знання, практичні уміння та навички, сформовані істини і норми поведінки. Навчання повинно активізувати навчально-пізнавальну діяльність, формування творчого мислення у студентів, вміння зіставляти та аналізувати факти, аргументовано захищати власну точку зору. Одним із шляхів вирішення цього завдання є використання інноваційних технологій навчання під час викладання та контролю засвоєного матеріалу [1].

Основна частина. Лекція у навчальному закладі є головним компонентом системи освіти. Лекції не тільки знайомлять студентів з основними науково-теоретичними положеннями тієї чи іншої галузі наукових знань, її прикладною стороною і прогнозованими шляхами розвитку, а й формують наукові погляди і переконання студентів, організують і стимулюють їх творчу думку, сприяють усвідомленню свого місця та призначення в науці. Таким чином, до лекції на сучасному етапі освіти висувають різноманітні вимоги. Лекція – ключовий компонент дидактичного циклу навчання. Її

мета – організація орієнтовної бази для подальшого вивчення студентами навчального матеріалу [2, 3].

Нинішнє молоде покоління – це покоління, яке черпає інформацію (екран телевізора, монітор комп'ютера, мобільний телефон), тому на лекції необхідно більше використовувати візуально поданий матеріал, що робить його доступнішим і зрозумілим для студентів.

Сьогодні викладачі знаходяться в постійному творчому пошуку, розробці й застосуванні у навчальному процесі нових методів, прийомів, засобів навчання. Ефективно застосовуючи набутий досвід, вони удосконалюють, модернізують, пристосовують вже відоме стандартне до нових умов, нових вимог.

Використання комп'ютерної техніки дозволяє візуалізувати осмислення. Різновиди наочності: таблиці, схеми, плакати, що підвищують зацікавленість, створюють атмосферу захопленості, зменшують стомленість студентів.

Зміст лекції має відповідати ряду дидактичних принципів. Основні з них – цілісність, науковість, доступність, систематичність і наочність.

Цілісність лекції забезпечується створенням єдиної її структури, основаної на взаємозв'язку

завдань заняття і змісту матеріалу, призначеного для засвоєння студентами. У тих випадках, коли на одному занятті досягти такої цілісності неможливо, це повинно бути спеціально обгрунтовано лектором посиланнями на попереднє чи наступне викладання, на літературні й інші джерела [1–3].

Характерною особливістю лекції як методу навчання є те, що в ній систематично, послідовно, логічно, чітко викладається великий обсяг навчального матеріалу, зміст наукових проблем. Аналіз досвіду викладання видатних вчених-педагогів засвідчує, що добре прочитана лекція не тільки містить цінний науковий матеріал, а й вчить науково мислити. Думки, погляди, переконання викладача нерідко стають думками й переконаннями студентів, а манера лектора подавати матеріал, доводити, аргументувати, узагальнювати, підбивати підсумки є взірцем для студентів і використовується в його майбутній діяльності.

Саме лекція є швидким засобом передавання значного обсягу навчальної інформації великій аудиторії. Вона дозволяє стисло й логічно подати навчальний матеріал протягом короткого часу, дає можливість викладачу будувати логіку змісту теми, пояснювати складні терміни, розкривати механізми вирішення проблем, аналізувати та показувати зв'язок між різноманітними категоріями, концепціями. Лекція значно полегшує підготовку студентів до семінарських занять, бо в конспекті міститься вже добре опрацьований викладачем, з використанням різних джерел, тематичний матеріал.

Традиційна лекція перш за все характеризується тривалим хронологічним викладанням навчального матеріалу і пасивною позицією слухачів: лектор – викладає тему, а студенти слухають, дивляться, запам'ятовують або конспектують навчальний матеріал. Активність студентів на такій лекції зводиться в основному до слухання і складання як можливо повнішого її конспекту. Це говорить про малу ефективність традиційної лекції.

ЛІТЕРАТУРА

1. Штокман І. Г. Вузівська лекція : навч.-метод. посіб. / І. Г. Штокман. – К. : Вища школа, 1981.
2. Оленів С. А. Підготовка і проведення лекційного заняття / С. А. Оленів, М. М. Зубович // Сибірський юридичний вісник. – 2002. – № 1.

Сучасна педагогіка пропонує різні типи лекцій, що активізують навчально-пізнавальну активність студентів, сприяють кращому засвоєнню навчального матеріалу. Розглянемо можливості та переваги інтерактивної міні-лекції.

На лекційному занятті можливо використання мультимедійних технологій. Мультимедіа не тільки забезпечує численні канали подачі інформації, але і створює умови, коли різні середовища доповнюють одне одного. Це дозволяє студентам навчитися переносити дослідницькі навички на реалізацію творчих проектів.

Лекція, побудована за пропонованою методикою, має дуже важливу перевагу – інтерактивність.

Інтерактивність дає студентам змогу активно втручатися у процес навчання: ставити запитання, отримувати більш точні та доступні пояснення з неясних для них розділів та фрагментів навчального матеріалу. Під час інтерактивного навчання студенти вчаться бути демократичними, спілкуватися з іншими людьми, критично мислити, приймати власні продумані рішення.

При цьому інформація викладена в найбільш звичний для сучасної людини формах:

- аудіоінформації (звуковій);
- відеоінформації;
- анімації (мультиплікації).

Висновок. Сучасна система навчання вимагає від викладача охоплення великого обсягу інформації й орієнтована на рівні знань студентів та їх розуміння. Тому викладач на заняттях має вирішити непросте завдання для розв'язання цих питань. Але одній людині знати все, навіть в окремій вузькій галузі, неможливо, тому викладач і застосовує додаткову базу даних, яка закладена в комп'ютері. При цьому викладач вимагає від студентів думати, розуміти сутність речей, осмислювати ідеї, концепції і вже на основі цього вміння шукати потрібну інформацію, трактувати її та застосовувати в конкретних умовах.

3. Фокін Ю. Г. Викладання і виховання у вищій школі: методологія, цілі і зміст, творчість : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закладів / Ю. Г. Фокін. – М. : Видавничий центр «Академія», 2002.